

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Tả về bà ngoại của em lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Tả về bà ngoại của em lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Tả về bà ngoại của em lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Tả về bà ngoại của em số 1

Em lớn lên trong những câu chuyện cổ tích của bà, những câu chuyện đã cùng em lớn lên, nuôi dưỡng tâm hồn và cũng chứa đựng biết bao tình cảm thương yêu của bà dành cho em. Bà ngoại chính là người em vô cùng yêu mến và kính trọng, ở bà luôn có một tình cảm ấm áp, khiến cho em vui vẻ, hạnh phúc mỗi khi ở bên bà.

Bà ngoại của em năm nay bảy mươi sáu tuổi, mái tóc của bà đã chám bạc, đôi mắt của bà đã có những nếp nhăn của tuổi già, càng làm cho sự hiền hậu, nhân từ trong đôi mắt bà thêm ấm áp, chan chứa yêu thương. Em rất yêu đôi mắt của bà, bởi lúc nào bà cũng nhìn em bằng ánh mắt nhân hậu, yêu thương nhất, mang lại cho em cảm giác yên bình, chở che như khi còn nhỏ vậy. Bà ngoại em tuy đã lớn tuổi nhưng bà vẫn rất nhanh nhẹn, khỏe mạnh, những công việc nhà bà vẫn làm rất thành thạo và khéo léo, mỗi lần về thăm bà thì bà ngoại lại làm cho em những món ăn thật ngon như: thịt kho tàu hay sườn xào chua ngọt..., không những vậy, bà còn dạy em làm những món ăn đơn giản nên mỗi lần được về thăm bà thì em đều cảm thấy rất vui vẻ.

Khi còn nhỏ, vì bố mẹ em bận công tác nên mẹ em đã gửi em cho bà ngoại chăm sóc, bà đã chăm sóc cho em vô cùng chu đáo, yêu thương quan tâm em từ những thứ nhỏ nhặt nhất, dạy em những điều hay lẽ phải và kể cho em thật nhiều câu chuyện cổ tích thú vị. Bà hay kể cho em về câu chuyện chàng Thạch Sanh dũng cảm giết đại bàng cứu công chúa Quỳnh Nga, hay cô Tấm dịu hiền bước ra từ quả thị, nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn... Những câu chuyện của bà gắn liền với những kí ức tuổi thơ của em.

Bà ngoại là một người vô cùng đảm đang, tháo vát. Khi còn trẻ bà đã vừa lo việc đồng áng, vừa chăm sóc cho năm người con thơ dại, tuổi ăn tuổi lớn, bà em có thể làm được rất nhiều thứ, như bện chổi, đan rổ, làm quạt nan... Bà em rất khéo tay nên những vật dụng mà bà làm ra đều vô cùng đẹp mắt và xinh xắn. Và hiện nay, tuy bà đã lớn tuổi nhưng bà vẫn làm những công việc chăm sóc vườn tược, trồng rau, trồng quả... Bà luôn nói với chúng em nếu không làm gì mà chỉ ngồi một chỗ thì bà rất buồn tay, buồn chân, vì vậy mà bà trồng trọt, chăn nuôi như một thú vui của cuộc sống.

Tuy em không thể thường xuyên về thăm bà ngoại nhưng tình cảm yêu mến của em dành cho bà thì không bao giờ phai nhạt, những kí ức bên bà luôn sống động trong tâm hồn, gợi nhắc về tấm lòng nhân hậu, yêu thương của bà dành cho em. Em mong bà sống thật lâu cùng với chúng em để chúng em có thể yêu thương, phụng dưỡng bà, báo đáp phần nào công ơn dưỡng dục của bà dành cho chúng em.

Bài văn Tả về bà ngoại của em số 2

Tuổi thơ của em được nuôi dưỡng bởi những câu hát ru à ơi với cánh cò trắng trên những cánh đồng, với những nàng tiên, ông Bụt trong câu chuyện cổ tích ngàn đời, với những bài học đời nhân xử thế làm người từ người bà kính yêu – người mà em yêu mến và kính trọng nhất trong gia đình.

Bà em là một người phụ nữ hiền hậu, một người phụ nữ nông dân chân chất thật thà. Đôi tay bà đầy những vết nhăn và những vết đồi mồi bởi sương gió của thời gian. Ông em nói khi bà còn trẻ, đôi tay ấy không phải là đôi tay thon dài mềm mịn như những người phụ nữ khác mà ở trên đầu ngón tay là những vết chai do làm việc, những vết cắt đứt tay. Nhưng ông lại yêu đôi bàn tay đó lắm bởi đó là đôi bàn

tay lao động, là dấu ấn chứng minh rằng bà đã vất vả làm việc thế nào vì gia đình, vì chồng con.

Bà em đã cao tuổi nhưng bà vẫn còn minh mẫn lắm. Có lẽ bởi bà hay tập thể dục đều đặn mỗi ngày nên bà vẫn có thể đi lại bình thường, làm những việc nhỏ trong nhà dù rằng bố mẹ em đã rất nhiều lần bảo bà để đó cho con cháu làm. Mái tóc của bà đã không còn dày và đen như ngày xưa nữa, mà giờ đây, những sợi tóc đã chuyển sang màu bạc trắng như cước, đã thưa đi rất nhiều. Mỗi lần chải tóc cho bà, em lại buồn vô cùng, bởi cứ mỗi sợi tóc rụng xuống thì thời gian bà ở cạnh em lại giảm bớt đi.

Bà giống như là một kho tàng truyện cổ tích và những câu ca dao vậy. Những ngày còn bé, nằm trong vòng tay ấm áp của bà, trước khi đi ngủ em đều đòi bà kể chuyện và hát ru cho em nghe. Những câu chuyện của bà không chỉ hay mà còn chứa đựng những câu chuyện bài học làm người, chính những bài học ấy đã dạy em lớn khôn nên người. Giọng của bà ngọt ngào và dịu dàng như giọng ca xứ Huế thơ mộng, chính giọng hát ấy đã cùng những câu ca đưa em vào trong giấc mơ cùng những cánh cò trắng trên cánh đồng, cùng hình ảnh những con người nông dân bình dị gần gũi, những chú trâu tung tăng ra đồng mỗi sớm mai...

Bà rất thích trồng cây, đặc biệt là trồng rau. Mảnh vườn nhỏ của nhà em vẫn luôn để trống dưới bàn tay của bà lại trở thành một vườn rau xanh mát với đủ loại rau khác nhau, trong đó có rất nhiều loại rau em thích nữa: rau thơm, rau muống, rau ngót... Bà nói bây giờ thực phẩm ngoài chợ không đáng tin, nhất là rau nên trồng rau thế này vừa giết được thời gian mà nhà vừa có rau sạch để ăn. Không chỉ vậy, khi rau tươi tốt, bà còn hái mang đi cho hàng xóm mỗi nhà một ít. Món quà không phải là giá trị gì nhưng lại chứa đựng sự quan tâm và tấm lòng chân thành của bà.

Em thích nhất là mỗi dịp Tết đến, bà lại cùng ông chuẩn bị lá dong để gói bánh chưng. Những chiếc bánh chưng vuông vắn mềm dẻo vô cùng ngon được bà cẩn thận làm từ khâu làm nhân đến khâu luộc bánh. Mỗi năm khi cùng bà ngồi trông nồi bánh chưng, bà lại kể em nghe câu chuyện về ngày Tết, về bánh chưng bánh dày, về cây nêu, về pháo đỏ, chợ Tết... khiến em vô cùng thích thú. Đặc biệt, bà là người bà vô cùng yêu thương con cháu.

Mỗi lần em ốm, bà đều ở bên lo lắng chăm sóc cho em, khuyên em uống thuốc, nấu cháo cho em ăn. Bà tỉ mỉ và chu đáo giống như “người mẹ” thứ hai của em vậy. Khi em ở nhà, bà luôn giục em đi làm bài, để việc đây bà làm hộ cho. Mỗi lần bố mẹ em bảo bà để cho em làm thì bà lại cười và bảo lại rằng: “Bà già này còn khỏe lắm, tụi bây cứ để cho nó học. Mấy việc con con này thì cứ để đó cho bà, chứ chơi mãi cũng buồn.” Nghe lời bà nói, em lại tự nhủ bản thân phải cố gắng học tập

thật tốt, đạt nhiều thành tích cao để bà vui lòng và cũng không phụ công ơn và tình yêu thương của bà dành cho em.

Em yêu bà em nhiều lắm! Bà chính là động lực để em cố gắng học tập tốt hơn. Em mong bà sẽ sống lâu trăm tuổi để sum vầy hạnh phúc cùng con cháu.